

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
«ХАРКІВСЬКИЙ ПОЛІТЕХНІЧНИЙ ІНСТИТУТ»

Кафедра Гідравлічні машини ім. Г.Ф. Проскури
(назва)

«ЗАТВЕРДЖУЮ»

Голова групи забезпечення спеціальності

131- Прикладна механіка _____ Олександр ПЕРМЯКОВ
(назва комісії) (підпис) (ініціали та прізвище)

« 12 » 06 2019 року

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Конструкції та розрахунків гідродинамічних машин

(назва навчальної дисципліни)

рівень вищої освіти перший (бакалаврський)
перший (бакалаврський) / другий (магістерський)

галузь знань 13 - Механічна інженерія
(шифр і назва)

спеціальність 131 - «Прикладна механіка»
(шифр і назва)

вид дисципліни професійна підготовка
(загальна підготовка / професійна підготовка)

форма навчання денна
(денна / заочна)

Харків – 2019 рік

ЛИСТ ЗАТВЕРДЖЕННЯ

Робоча програма з навчальної дисципліни

Конструкції та розрахунок гідродинамічних машин

(назва навчальної дисципліни)

Розробники:

доц. каф. Гідравлічні машини, к.т.н., доцент

(посада, науковий ступінь та вчене звання)

(підпис)

Юрій КУХТЕНКОВ

(ініціали та прізвище)

доц. каф. Гідравлічні машини, к.т.н., доцент

(посада, науковий ступінь та вчене звання)

(підпис)

Євген КРУПА

(ініціали та прізвище)

Робоча програма розглянута та затверджена на засіданні кафедри

каф. Гідравлічні машини ім. Г.Ф. Проскури

(назва кафедри)

Протокол від « 12 » 06 2019 року № 15

Завідувач кафедри

Гідравлічні машини ім. Г.Ф. Проскури

(назва кафедри)

(підпис)

Михайло ЧЕРКАШЕНКО

(ініціали та прізвище)

ЛИСТ ПЕРЕЗАТВЕРДЖЕННЯ РОБОЧОЇ НАВЧАЛЬНОЇ ПРОГРАМИ

Дата засідання кафедри – розробника РПНД	Номер протоколу	Підпис завідувача кафедри	Підпис голови НМК (для дисциплін загальної підготовки та дисциплін професійної підготовки за спеціальністю) або завідувача випускової кафедри (для дисциплін професійної підготовки зі спеціалізації, якщо РПНД розроблена не випусковою кафедрою)

МЕТА, КОМПЕТЕНТНОСТІ, РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ ТА СТРУКТУРНО-ЛОГІЧНА СХЕМА ВИВЧЕННЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Мета курсу – отримання студентами знань в галузі гідродинамічних машин, необхідного для подальшого опанування спеціальних дисциплін та практичної діяльності за спеціальністю.

Компетентності: здатність приймати технічно обґрунтовані рішення відповідно до завдань, що треба вирішити при виборі гідравлічного обладнання; здатність грамотно застосовувати гідравлічне обладнання при експлуатації; здатність використовувати отримані знання з метою забезпечення професійного зростання та аналізу технічних рішень.

Результати навчання: знати основні положення робочого процесу лопатевих гідромашини; енергетичні характеристики та режими роботи; застосовувати отримані знання для вирішення інженерних прикладних задач гідроенергетики; аналізувати гідродинамічні явища при експлуатації енергетичного обладнання та знати конструкції основних елементів проточної частини гідравлічних машин; володіти методичними навичками, навичками саморозвитку і самоосвіти протягом життя, підвищення професійної майстерності, вивчення та використання передового досвіду; здобуті навички дозволять навчати, контролювати та оцінювати професійну діяльність під час виконання професійних обов'язків.

Структурно-логічна схема вивчення навчальної дисципліни

Вивчення цієї дисципліни безпосередньо спирається на:	На результати вивчення цієї дисципліни безпосередньо спираються:
Математика	Проектування гідромашин для нафтогазового обладнання
Фізика	Технологія виготовлення гідромашин
Гідравліка, гідро- та пневмоприводи	Надійність, експлуатація та обслуговування гідромашин
Основи теорії гідромашин	Дипломне проектування- бакалаври

ОПИС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

(розподіл навчального часу за семестрами та видами навчальних занять)

Семестр	Загальний обсяг			За видами аудиторних занять (годин)			Індивідуальні завдання студентів (КП, КР, РГ, Р, РЕ)	Поточний контроль	Семестровий контроль		
	Всього (годин) / кредитів ECTS	З них		Лекції	Лабораторні заняття	Практичні заняття, семінари			Контрольні роботи (кількість робіт)	Залік	Екзамен
		Аудиторні заняття (годин)	Самостійна робота (годин)								
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	
7	180/6	96	84	64	16	16	КП	2	-	+	

Співвідношення кількості годин аудиторних занять до загального обсягу складає 53,4 %:

СТРУКТУРА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

№ з/п.	Види навчальних занять (Л, ЛЗ, ПЗ, СР)	Кількість годин	Номер семестру (якщо дисципліна викладається у декількох семестрах). Назви змістових модулів. Найменування тем та питань кожного заняття. Завдання на самостійну роботу.	Рекомендована література (базова, допоміжна)
1	2	3	4	5
Розділ «Лопатеві гідродвигуни»				
Змістовий модуль №1 – Використання гідравлічної енергії потоку в лопатевих гідромашинах.				
1	Л	2	<u>Тема 1. Вступ. Основні положення та визначення</u> Задачі курсу. Розвиток гідроенергетики, перспективи і її роль в економіці.	1
2	Л	2	Основи теорії і подібності. Швидкохідність., коефіцієнт швидкохідності. Приведені величини. Основне рівняння гідромашин.	1-2
3	С	2	Перспективи гідроенергетики України, доля в загальному балансі виробництва електроенергії, перспективи розвитку.	2
4	Л	2	<u>Тема 2. Схеми концентрації напору в гідроенергетиці</u> Способи і схеми використання природних джерел водної енергії	1-3
5	Л	2	Напори: повний, теоретичний. Основні вимоги, що пред'являються до обладнання ГЕС.	1-3
6	С	2	Спеціальні схеми акумулювання водної енергії .	1
Змістовий модуль №2 – Робочий процес лопатевих гідромашин в				
7	Л	2	<u>Тема 3. Класифікація лопатевих гідротурбін</u> Номенклатура гідротурбін. Головна універсальна характеристика. Модельні випробування гідротурбін. Робочі характеристики.	1-3
8	Л	2	Кавітація в гідротурбінах. Кавітаційний коефіцієнт. Висота відсмоктування.	1-3
9	С	2	Заходи боротьби з кавітацією в гідромашинах	1-3
10	Л	2	<u>Тема 4. Характеристики гідротурбін</u> Експлуатаційні характеристики для РО гідротурбіни. Лінія обмеження потужності. Лінійні характеристики гідроагрегату. Ізолінії висот відсмоктування.	1-2
11	Л	2	Експлуатаційні характеристики для ПЛ гідротурбіни. Лінія обмеження потужності. Лінійні характеристики	1-2

12-13	ПЗ	4	ПЛ гідроагрегату. Вибір класу і типу гідротурбіни. Побудова експлуатаційної характеристики гідротурбіни.).	1-2
14-15	ПЗ	4	Розрахунок та побудова зони експлуатаційної роботи гідроагрегату. Знайомство з номенклатурою вертикальних гідротурбін (ДСТУ).	1-2
16	С	2	Енерго-кавітаційні випробування моделей гідротурбін. Вплив швидкохідності турбін на вид універсальної характеристики. Модульний контроль (контрольна робота)	1-7
Змістовий модуль № 3 – Конструкції гідротурбін				
17	Л	2	<u>Тема 5. Загальні відомості про конструкції гідротурбін різних класів и типів.</u> Вплив швидкохідності на конструкції основних вузлів гідротурбін .	1-7
18	Л	2	Конструкційні особливості радіально-осьових гідротурбін.	1-7
19	Л	2	Конструкційні особливості поворотно-лопатевих гідротурбін.	1-7
20	Л	2	Конструкційні особливості робочих коліс радіально-осьових та поворотно-лопатевих гідротурбін.	1-2
21	С	2	Вивчення конструкцій гідротурбін по технічним матеріалам кафедри і підприємства АТ «Турбоатом»	2
22			Змістовий модуль № 4 – Фундаментальні частини гідротурбін	
23	Л	2	<u>Тема 6. Визначення і склад закладних частин для різних типів гідротурбін.</u> Камера робочого колеса, шахта турбіни, облицювання спіральних камер, відсмоктуюча труба.	1-7
24	Л	2	Спіральні камери, бетонні і металеві для турбін різної швидкохідності. Основні параметри.	1-7
25-26	ПЗ	4	Розрахунок спіральних камер. Розрахунок спірального підводу для РО гідротурбіни.	1-7
27	С	2	Вибір форми та визначення основних розмірів перетинів спільних камер по ДСТУ.	1-2
28	Л	2	<u>Тема 7. склад закладних частин для статора та гвідсмоктуючої трубин.</u> Конструкції статора і визначення основних геометричних співвідношень з використанням ДСТУ. Форма профілю колон статора і методики її визначення.	1-2
29	С	2	Вибір форми профілю колони статора по нормативним матеріалам ДСТУ.	1

30	Л	2	Відсмоктуючи труби і їх роль в робочому процесі гідротурбіни. Коефіцієнт відновлення відсмоктуючи труб.	1-6
31-32	ПЗ	4	Вибір розмірів і типу відсмоктуючої труби по ДСТУ. Визначення втрат у відсмоктуючій трубі і визначення коефіцієнта відновлення.	1-2
33				
Разом за розділ (год.)		І	66	

Розділ II «Конструкції та розрахунок енергетичного обладнання»(Варіант 2)

Змістовий модуль 5 Конструкції гідротурбінного обладнання

34-35	Л	4	<u>Тема 8. Склад обладнання ГЕС: Гідротурбіни,</u> Класифікація. Основні параметри гідротурбін Перетворення гідравлічної енергії в механічну. Подібність у гідротурбінах. Явище кавітації	1-6 1-2
36	Л	2	Модельні випробування гідротурбін. Побудова	
37-39	С	6	універсальної характеристики РО гідротурбіни. Кавітаційні модельні випробування. Модельні енергетичні випробування в насосному режимі оборотної гідромашини. Пульсаційні і силові випробування.	1-2
40-43	ЛЗ	8	<u>Тема 9. Визначення основних параметрів натурних гідротурбін.</u> Вибір типу турбіни і системи робочого колеса Побудова робочої та експлуатаційної характеристик Побудова ліній висот відсмоктування та обмеження потужності	1-2
44-45	С	4	Спіральні камери та напрямний апарат Робочі колеса гідротурбін: РО, ПЛ, діагональні, капсульні, ковшові., Підшипники гідротурбін. Мастилоприймач і система регулювання	1-7
Модульний контроль (контрольна робота)				

Змістовий модуль 6 Конструкції гідротурбінного обладнання

46-48	Л	6	<u>Тема 10. Відсмоктуючі труби,</u> Параметри гідрогенераторів і його системи.	1-7
49-52	ЛЗ	8	Сміттязатримуючі решітки, затвори, підйомно-транстортні засоби, трансформатори ГЕС	2
53-55	С	6	Будівлі ГЕС: типи будівель і вимоги до них. Дереваційні та плотинні будівлі. Експлуатація гідромеханічного обладнання ГЕС	1-7
Модульний контроль (контрольна робота)				
Екзамен				

Разом за розділ (год.)	П	44		
Разом за(год.)		110		
Розділ III «Гідродинамічні передачі»				
Змістовий модуль 1 Гідродинамічні передачі				
1-2	Л	4	<u>Тема 11. Гідромумфи.</u> Вступ. Класифікація. Рівняння балансу енергії у безрозмірному вигляді. Конструктивні схеми.	8-11
3	Л	2	<u>Тема 12</u> Внутрішні та зовнішні характеристики при повному та частковому наповненні. Стенди для випробування ГДП	8-14 17
4-6	Л	6	<u>Тема 13. Проектування гідромумфи</u> Профілювання лопаток коліс ГДП методом конформних відображень	8-10
7-10	ЛЗ	8	<u>Тема 14</u> Побудова конформного циліндру.	8-11
11-12	Л	4	Модульний контроль (контрольна робота)	
Змістовий модуль 2 Розрахунок гідромумфи				
13-16	Л	8	<u>Тема 15. Розрахунок і випробування гідромумфт</u> Розрахунок і випробування гідромумфт.	8,9
17-20	ЛЗ	8	<u>Тема 16.</u> Візуальне дослідження потоку у ГМ.	15
21-24	Л	8	<u>Тема 17</u> Методи дослідження руху рідини в проточних частинах Модульний контроль (контрольна робота) Екзамен	8-14
Разом за розділ (год.)	П	48		

САМОСТІЙНА РОБОТА

№ з/п	Назва видів самостійної роботи	Кількість годин
1	Опрацювання лекційного матеріалу	12
2	Підготовка до практичних, лабораторних занять	16
3	Самостійне вивчення тем та питань, які не викладаються на лекційних заняттях	8
4	Виконання індивідуального завдання (КП):	58
5	Інші види самостійної роботи	-
	Разом	84

ІНДИВІДУАЛЬНІ ЗАВДАННЯ

Курсовий проект

(вид індивідуального завдання)

№ з/п	Назва індивідуального завдання (КП) та (або) його розділів	Терміни виконання (на якому тижні)
1	На задані умови ГЕС вибір типу гідротурбіни та її основних параметрів.	4-6
2	Розрахунок та побудова експлуатаційної характеристики гідротурбіни.	7-9
3	Вибір проточної частини гідротурбіни.	10-11
4	Опис конструкції гідроагрегата ГЕС.	12-14
5	Захист курсового проекту	15-16

МЕТОДИ НАВЧАННЯ

Методика вивчення навчальної дисципліни «Конструкції та розрахунок гідродинамічних машин» спрямована на повне засвоєння студентами всіх модулів дисципліни поряд з загальнотехнічним, закладає підґрунтя технічної освіти. Методичну основу дисципліни складають: теорія пізнання, концепція предметно-змістової діяльності, проблемно-діяльна концепція, ідеологія системного навчання, педагогічне співробітництво, гуманізація та гуманітаризація навчання.

Роль і місце дисципліни в підготовці фахівців визначається тим, що гідродинамічні машин є однією з основ фундаментальної підготовки фахівців. Фундаментальний характер дисципліни забезпечується самим її предметом. Вивчення цієї дисципліни тісно пов'язане з вивченням фізики, математики, та гідравліки. Останнім часом одним з найважливіших завдань, що постали перед людством стала охорона навколишнього середовища. У вирішенні таких питань, як очистка стічних вод, контроль чистоти вод і атмосфери, створення безвідходних виробництв тощо, важлива роль належить галузі гідромашинобудування.

Вивчення дисципліни формує науковий світогляд, усвідомлення пізнання матеріального світу. Оволодівши теоретичними знаннями, навиками лабораторних досліджень та навичками розв'язання комплексних задач прикладного значення, студент закладає основу для глибокого вивчення багатьох загально інженерних дисциплін, таких як проектування та регулювання гідродинамічних машин та інших. Вивчення дисципліни озброює студента знаннями та навичками, які необхідні випускнику інституту в майбутній практичній діяльності при постановці та вирішенні інженерних і спеціальних задач, проблем експлуатації гідроенергетичного обладнання, в опануванні нових видів техніки.

Вивчення конструкції гідродинамічних машин базується на знаннях загальнотехнічних дисциплін, технологія навчання будується на поступовій зміні навчаючої стратегії: від експонуючої та репродуктивної до проблемної і комплектуючої стратегії які будуються на набутті нових знань та на якісну зміну характеру навчання - широке втілення інженерно-прикладних задач, самостійний аналіз процесів та явищ. Стратегія навчання міняється від експонуючи та репродуктивної з елементами проблемної та комплектуючої до евристичної і творчої.

Для досягнення основної мети навчання програмою передбачені наступні форми навчання:

- фронтальна форма навчання, коли усі студенти під контролем викладача виконують одне і теж завдання одночасно;
- індивідуальна форма навчання, коли студенти виконують завдання послідовно, один за одним.

При цьому, залежно від необхідності досягнення рівнів знання чи вміння викладач повинен використовувати наступні методи:

пояснювально-ілюстраційний метод, при якому викладач доводить готову інформацію різними засобами, а студенти її сприймають, усвідомлюють та фіксують у пам'яті. Цей метод є одним із найбільш економічних способів передачі знань, передбачає використання таких засобів інформації, як слово (усне і друковане), різні наочні посібники, плакати, відео- і кінофільми, комп'ютерний ілюстраційний матеріал і т. ін. Знання, які отримані в результаті реалізації цього методу не формують вміння, цей метод використовується для досягнення рівня "Знати";

репродуктивний метод, головною ознакою якого є доведення і повторення способу діяльності, згідно завдання викладача. Він повинен використовуватися при проведенні практичних занять. Використовуючи цей метод, викладач досягає рівня "Вміти" при вивченні теми.

Вищевказані методи надають студентам знання, вміння, навички. Для розвитку їх творчих здібностей викладач повинен використовувати методи проблемного навчання: проблемне викладання, частково-пошуковий (евристичний) метод, винахідницький метод.

Проблемне викладання використовується викладачем при постановці проблеми перед тими, хто навчається і подальшого її вирішення, але при цьому викладач показує шляхи рішення, розкриває хід своєї думки. Цей метод повинен застосовуватися викладачем під час проведення практичних занять. Безпосереднім результатом проблемного викладання повинно бути засвоєння студентом способу і логіки вирішення конкретної проблеми, але ще без вміння застосовувати їх самостійно. Цей метод навчає студентів способу отримання знань. З його допомогою вони отримують навички творчого мислення.

Частково-пошуковий (евристичний) метод служить меті поступового наближення студентів до самостійного вирішення проблем шляхом попереднього навчання виконання окремих елементів рішення. Використовується при виконанні практичних завдань по прийняттю рішення коли спосіб пошуку оптимального рішення визначає викладач, але рішення знаходить сам студент.

Винахідницький метод є необхідним для повноцінного засвоєння досвіду творчої діяльності. Викладач використовує його для забезпечення творчого застосування знань, оволодіння методами наукового пізнання, формування риси творчої діяльності є умовою формування зацікавленості, потребу в такій формі діяльності. Формами застосування цього методу є: завдання на самостійну роботу.

Тільки проблемні методи забезпечують глибоке засвоєння знань на рівні їх творчого застосування, оволодіння методами творчого мислення, досвідом практичної і творчої діяльності.

Вивчення навчальної дисципліни «Конструкції та розрахунок гідродинамічних машин» відіграє важливу роль у професійному орієнтуванні майбутніх спеціалістів на самостійне виконання службово-технічних функцій на інженерних посадах, зазначених у нормативній частині освітньо-кваліфікаційної характеристики випускника університету.

З врахуванням цього, зміст програми навчальної дисципліни «Конструкції та розрахунок гідродинамічних машин» побудований таким чином, що враховує вивчення в логічному поєднанні за усіма семестрами загальноінженерних і професійних навчальних дисциплін – теоретичної основи виконання типових завдань діяльності на інженерних посадах і основи практичного навчання виконанню цих завдань технічними засобами прийнятими в галузі гідроенергетики.

Професійна спрямованість навчання студентів забезпечується застосуванням методу проблемно-пошукового подання навчального матеріалу і нормативного обґрунтування практичного навчання. Цей метод реалізується дотриманням положень нормативної частини освітньо-кваліфікаційної характеристики випускника університету щодо відповідності змісту і повноти набутих студентами вмінь функціям та типовим завданням діяльності на інженерних посадах за призначенням.

МЕТОДИ КОНТРОЛЮ

Складовою частиною процесу навчання є система контролю та звітності студентів за якістю засвоєння навчального матеріалу. Головна мета контролю полягає у забезпеченні наукового рівня придбаних студентами знань, міцності сформованих у них вмінь та навичок.

Контроль успішності та якості підготовки студентів включає:
вхідний контроль; поточний контроль; самоконтроль;
модульний контроль; підсумковий контроль.

Кількість контрольних заходів, форми їх проведення, періодичність доводяться до студентів на початку вивчення дисципліни та навчального семестру.

Вхідний контроль проводиться перед вивченням навчальної дисципліни з метою визначення рівня підготовки студентів із навчальних дисциплін, які забезпечують цю дисципліну. Він проводиться на одному з перших занять за завданнями (тестами), які відповідають навчальному матеріалу попередніх дисциплін. За результатами вхідного контролю розробляються заходи з надання індивідуальної допомоги студентам, коригування навчального процесу.

Поточний контроль - оцінювання теоретичних знань і практичних навичок студентів з конкретного змістового модуля (логічно завершеної частини навчальної дисципліни). Проводиться викладачами на всіх видах навчальних занять.

Форми проведення поточного контролю та критерії оцінки рівня знань визначаються кафедрою. Основні форми поточного контролю: усне опитування, письмовий контроль, тестування в т.ч. із застосуванням ЕОТ, виконання та захист лабораторних і практичних, передбачених робочою програмою модуля навчальної дисципліни. Основна мета поточного контролю - постійне отримання викладачем інформації про якість засвоєння студентами матеріалу навчальної дисципліни, перевірка готовності студентів до виконання наступних навчальних завдань, а також управління їх навчальною мотивацією.

Результати поточного контролю використовуються для коригування методів і засобів навчання та враховуються на іспитах.

Кількість балів для визначення результатів поточного контролю залежить від рівня знань студента, вміння використовувати їх при виконанні практичних завдань, навичок роботи з електронно-обчислювальною технікою тощо.

Результати поточного контролю фіксуються в журналі обліку навчальних занять наступним чином: у чисельнику - по 4-бальній шкалі, в знаменнику - кількість балів, яка відповідає даній оцінці по 100-бальній шкалі.

Самоконтроль призначений для самооцінки студентами якості засвоєння навчального матеріалу з конкретної теми навчальної дисципліни. З цією метою в навчальних завданнях з кожної теми передбачаються питання для самоконтролю. Більша ефективність самоконтролю забезпечується спеціальними програмами самоконтролю та самооцінки, які є складовими частинами електронних тестових програм. Самоконтроль здійснюється у формі тестування на ПЕОМ за тему, розділ, навчальну дисципліну.

Модульний контроль полягає в оцінюванні результатів навчання студентів із вивчення навчального матеріалу змістового модуля за результатами поточних контролів і контрольних заходів.

Структура завдань, система проведення модульного контролю та критерії оцінки рівня знань, розробляються кафедрою та визначаються в програмах (робочих програмах) навчальних дисциплін. Він проводиться у тижні для контрольних заходів відповідно до графіку навчального процесу.

Модульний контроль є обов'язковим. За результатами поточного контролю студент не може бути звільненим від модульного контролю.

До модульних контролів студенти допускаються без будь-яких обмежень. Критерії оцінювання результатів виконання завдань за контрольний захід доводиться до відома студентів перед початком його проведення.

У разі порушення студентом встановленого порядку здійснення контрольного заходу (списування, підміна завдання, використання недозволених матеріалів чи засобів) викладач відстороняє цього студента від виконання завдання, робить позначку в журналі обліку навчальних занять, оцінює його роботу в нуль балів (незадовільно).

Студентам забороняється обмінюватись інформацією у будь-якій формі, або використовувати інші матеріали та засоби, крім дозволених.

Студент, який на модульному контролі отримав оцінку «незадовільно», повинен скласти його повторно і отримати позитивну оцінку, в іншому випадку він до підсумкового контролю не допускається. Студент не може повторно скласти модульний контроль з метою підвищення оцінки.

Відмова студента від відповіді на білет (тест) оцінюється як незадовільна відповідь. Форми модульного контролю: усне опитування; письмовий контроль; тестування (в т.ч. із застосуванням ЕОТ); виконання практичних завдань. Модульний контроль проводиться в ході одного із навчальних занять наприкінці вивчення змістового модулю протягом 90 хвилин у вигляді контрольної роботи.

Розроблені для проведення білети (тести) повинні забезпечувати перевірку теоретичної та практичної підготовки тих, хто навчається.

Для проведення модульного контролю та оцінки якості засвоєння змісту навчання для кожного змістового модуля встановлюється максимальна кількість балів - 100, яку може набрати студент під час навчання та за результатами контрольних заходів.

Підсумковий контроль проводиться у вигляді іспиту в термін, встановлений графіком навчального процесу та в обсязі навчального матеріалу, визначеному робочою програмою навчальної дисципліни.

Форма проведення контролю обговорюються на засіданні кафедри і затверджуються завідувачем кафедри не пізніше ніж за місяць до початку складання контрольних заходів. Названі матеріали дійсні протягом навчального року, вони є складовою навчально-методичної документації з дисципліни і зберігаються на кафедрі. Можливе поєднання різних форм контролю.

РОЗПОДІЛ БАЛІВ, ЯКІ ОТРИМУЮТЬ СТУДЕНТИ, ТА ШКАЛА ОЦІНЮВАННЯ ЗНАТЬ ТА УМІНЬ (НАЦІОНАЛЬНА ТА ECTS)

Таблиця 1. Розподіл балів для оцінювання успішності студента

Контрольні роботи	Лабораторні та практичні роботи	КР (КП)	РГЗ	Індивідуальні завдання	Тощо (Тести)	Сума
20	20	30			30	100
Поточне тестування та самостійна робота						<u>Сума</u>
5 семестр						
<u>Розділ I</u> Змістовий модуль 1-4			<u>Розділ II</u> Змістовий модуль 1-2			
T1-T3	T4-T6	T7-T10	T11-15	T16-17		
10	15	25	25	25		<u>100</u>

T1, T2, ... T 10 – номери тем змістових модулів.

Таблиця 2. Шкала оцінювання знань та умінь: національна та ECTS

Сума балів за всі види навчальної діяльності	Оцінка ECTS	Оцінка за національною шкалою
90-100	A	відмінно
82-89	B	добре
74-81	C	
64-73	D	задовільно
60-63	E	
35-59	FX	незадовільно з можливістю повторного складання
0-34	F	незадовільно з обов'язковим повторним вивченням дисципліни

НАВЧАЛЬНО-МЕТОДИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Навчальний контент, плани лабораторних та практичних занять, завдання для самостійної роботи, поточного та підсумкового контролю знань і вмінь студентів, завдання до комплексної контрольної роботи розміщені на сайті кафедри: <http://www.kpi.kharkiv.edu/gdm>

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

Базова література

(до I розділу)

1	Барліт В.В. Гідравлічні турбіни. – К.: Вища школа, 1977.
2	Сокол Є., Черкашенко М., Потетенко О., Дранковський В., Гасюк О., Гриб О. Гідроенергетика. Том 2. Гідравлічні машини. Харків: НТУ «ХПІ», 2020. 534 с.
3	Технічна термодинаміка, гідравліка і гідромашини : навч. посібник : у 2 ч. Ч. 2 : Гідродинаміка та гідравлічні машини / В. Е. Дранковський [та ін.] ;– Харків : НТУ "ХПІ", 2020. – 223 с.
4	Viktor Gelpke. Hydraulic Turbines - Their Design and Installation.: Research Press, 2010. 298 p. ISBN: 1445579731.
5	Bikash Kumar Sarkar. Hydraulic Turbine Control Design.: LAP LAMBERT Academic Publishing. 2012. 132 p. ISBN-10: 3659256692.
6	Grant Ingram. Basic Concepts in Turbomachinery.: Grant Ingram & Ventus Publishing ApS., 2019. 145 p. ISBN 978-87-7681-435-9
7	Кулінченко В. Р. Гідравліка, гідравлічні машини і гідропривод : підручник. Київ : Центр навчальної літератури. 2006. 616 с.

(до II розділу)

8	Дранковський В.Е., Кухтенков Ю.М. "Гідравлічні двигуни та передачі": Навчальний посібник. Харків: НТУ «ХПІ», 2023.– 125 с. http://library.kpi.kharkov.ua
9	Бондаренко О.В., Зав'ялов П.С. Проектування комплексних гідротрансформаторів. Навчальний посібник. - Харків: НТУ "ХПІ", 2009. - 112 с. http://library.kpi.kharkov.ua
10	Котенко О.І. Гідродинамічні передачі і приводи. Конспект лекцій: у двох частинах Частина 1. Гідродинамічні муфти. – Суми: Сумський державний університет, 2015. – 109 с. http://library.kpi.kharkov.ua
11	Зав'ялов П.С., Кухтенков Ю.М. Методичні вказівки до виконання лабораторних робіт по курсу «Гідродинамічні передачі» для студентів спеціальності 145 «Гідроенергетика». – Харків: ХПІ, 1994.–24 с http://library.kpi.kharkov.ua
12	Гідроприводи та гідропневмоавтоматика / В. О. Федорець, М. Н., Педченко, В. Б. Струтинський та ін. – К.: Вища школа, 1995. – 463 с. http://library.kpi.kharkov.ua
13	Бондаренко А.В., Зав'ялов П.С., Кухтенков Ю.М. – Розрахунок та проектування проточної частини комплексних гідротрансформаторів. Навчальний посібник. - Харків: НТУ "ХПІ", 2014. - 62 с. http://library.kpi.kharkov.ua
14	Алексапольский Д.Я. Гідродинамічні передачі. Навч. посібник. – К.: Машгиз, 1963. 271 с. http://library.kpi.kharkov.ua

Допоміжна література

15	Матієга В.М., Кулінченко В.Р., Мотуз І.К., Яхно О.М. Лабораторний практикум (Гідравліка, Гідравлічні машини, гідро- і пневмопривід та пневмоавтоматика)
----	---

	Навчальний посібник. - К.: 2007. - 341 с. http://library.kpi.kharkov.ua
16	Зав'ялов П.С., Краснопільська Л.І. Методичні вказівки до розрахунку зовнішніх характеристик гідротрансформатора на ЕЦОМ серії ЄС з курсового та дипломного проектів. –ХПІ. Харків, 1987. http://library.kpi.kharkov.ua
17	Шевченко Н.Г., Дранковський В.Е., Кухтенков Ю.М. Дистанційний курс "Гідравлічні двигуни та передачі" Дранковський В.Е., Кухтенков Ю.М. / НТУ «ХПІ» «Гідравлічні машини» – 2019. – 10 занять https://dlc.kpi.kharkov.ua/course/view.php?id=820#section-1

ІНФОРМАЦІЙНІ РЕСУРСИ В ІНТЕРНЕТІ

<http://www.kpi.kharkiv.edu/gdm/>

<http://library.kpi.kharkov.ua>

<http://library.nung.edu.ua/>

<http://dl.khpi.edu.ua/course/view.php?id=347>